



GÖTEBORGS
UNIVERSITET

STATSVETENSKAPLIGA INSTITUTIONEN

KINAS BISTÅND TILL AFRIKA: ETT HOT MOT RÄTTVIS STYRNING?

En statistisk analys av hur kinesiskt bistånd
påverkar Grand Corruption

Ludvig Everstrand

Uppsats/Examensarbete:	15 hp
Program och/eller kurs:	Kandidatuppsats i Statsvetenskap
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	VT 2021
Handledare:	Marcus Tannenberg

Abstract

Den här uppsatsen undersöker hur kinesiskt bistånd påverkar Grand Corruption i Sub-Sahariska Afrika. Tidigare forskning finner bland annat att det kinesiska biståndet lamslår traditionella biståndsgivares demokratibistånd. Demokratiska reformer som bland annat ämnar minska korruption undermineras. Vidare finns det studier som tyder på att det kinesiska biståndet har en negativ effekt på horisontellt ansvarsutkrävande. Med avstamp i denna forskning argumenterar jag för att det kinesiska biståndet leder till en ökad nivå av Grand Corruption. Detta bland annat på grund av att extern press minskar men även på grund av att den dömande och lagstiftande makten får sämre möjligheter att kontrollera den exekutiva makten. För att undersöka detta har jag gjort en statistisk analys som både testar mellanlandskorrelation och varje lands utveckling över tid genom paneldata. Studiens resultat visar ett mindre mellanstatligt samband. Utan statistisk signifikans går det dock inte att dra några större slutsatser. Sammanfattningsvis samlar min studie en god teori som saknar stöd för att kinesiskt bistånd skulle påverka Grand Corruption.

Nyckelord: *Kinesiskt bistånd, Grand Corruption, Kina i Afrika*

Innehållsförteckning

1. Inledning	4
2. Tidigare litteratur och Teori.....	6
2.1 Vad vet vi om effekterna av Kinesiskt bistånd?	6
2.2 Vad är korruption?	8
2.3 Vad är bistånd?	9
2.4 Teori	9
2.5 Hypoteser	10
3. Forskningsdesign	11
3.1 Operationaliseringar	11
3.1.1 Oberoende variabel	11
3.1.2 Beroende variabel	12
3.1.3 Kontrollvariabler	13
3.2 Begränsningar av data	14
4. Resultat och analys.....	15
4.1 Bivariat samband	15
4.2 Time Series Analysis	18
5. Slutsatser	20
5.1 Det kinesiska biståndets effekt på Grand Corruption	20
5.2 Framtida forskning	21
Referenser	22

1. Inledning

I en studie producerad av Dreher m.fl. (2019) visar det sig att afrikanska ledare ofta har bestickliga fingrar med i spelet när kinesiska biståndsprojekt ska fördelas. Ledarnas födelseregioner får nämligen en avsevärt större del av kakan än vad andra regioner får (Dreher m.fl., 2019). Detta kan ses som ett exempel på en form av korruption där kinesiskt bistånd kan användas för att gynna mottagarlandets landets eliter. Men vad har Kina, som är en autoritär stat, för vinning på bistånd till Afrika?

Under tvåtusentalet och framförallt efter Xi Jingpings tillträde vid presidentposten, har en vision om en ny silkesväg formats. Projektet vid namn Belt and Road Initiative (BRI) kan sammanfattas som ett globalt infrastrukturprojekt. Genom investeringar och byggande av exempelvis vägar, hamnar och järnvägar vill de officiellt främja framkomlighet och handel (Council on Foreign Relations, 2020). I takt och samklang med BRI har man under 2000-talet kunnat se en stor tillökning när det kommer till kinesiskt intresse för och av Afrika.

Investeringar har strömmat in mer än någonsin och från år 2000 till 2011 gick handeln mellan Kina och Afrika från att ligga på 10 miljarder till att hamna på över 150 miljarder (Brown, 2012, s.10). Detta har öppnat upp en ny typ av dimension på den internationella arenan med nya möjligheter, både för afrikanska stater men också för Kina som framför allt är på en ständig jakt efter nya energikällor (Alden, 2005).

I och med Kinas framryckning internationellt och i Afrika är det ett land som världen och afrikanska stater, mer och mer, kommer behöva förhålla sig till. Dess potentiella påverkan på korruption och demokratiska institutioner kan komma att vara viktigt för förhållningssätt och framtida policybyggande. Detta då korruption i sig är destruktivt på flera olika plan. Det kostar mer, underminerar demokratiska institutioner och ger bort resurser som exempelvis hade kunnat placeras bättre (Shleifer & Vishny, 1993). I sig leder detta bland annat till en fördröjning av ekonomisk utveckling, lägre levnadsstandard och kortare medellivslängd (Holmberg m.fl., 2011).

Trots stor kinesisk inblandning på den afrikanska kontinenten finns det brist på empiriska studier som undersöker ämnet överlag men kanske framförallt det kinesiska biståndets påverkan på korruption. Tidigare forskning har bland annat undersökt kinesisk inverkan på ansvarsutkrävande och korruption på lokalnivå, så kallad, "Petty Corruption". Den utelämnar

dock en forskningslucka i att pröva dess påverkan på en större, ”Grand Corruption”. Syftet med uppsatsen blir således att undersöka hur det kinesiska biståndet påverkar Grand Corruption. Den grundläggande frågeställningen lyder: ”*Leder kinesiskt bistånd, riktat mot Sub-Sahariska Afrika, till en ökad Grand Corruption?*”

2. Tidigare litteratur och Teori

2.1 Vad vet vi om effekterna av Kinesiskt bistånd?

Det finns blandade bevis för hur effekterna av denna relativt nya kinesiska inblandning ser ut. Å ena sidan finns det studier som tyder på en positiv utveckling när det kommer till exempelvis utbildning, barnadödlighet och ekonomisk tillväxt för mottagande länder (Dreher m.fl, 2017 ; Martorano, m.fl, 2020). Å andra sidan finns de studier som tyder på negativa effekter på exempelvis traditionella givares demokratibistånd, korruption och ansvarsutkrävande (Naim, 2007 ; Brazys m.fl., 2017 ; Dreher m.fl., 2019 ; Isaksson och Kotsadam, 2018 ; Ping, Yang och Chang, 2020).

I och med de ökade investeringarna och lånen som Kina ger, ökar också skulderna hos de mottagande länderna. Det finns en existerande debatt om huruvida Kina gillrar en sorts ”skuld-fälla”. De som varnar för ”dept-trap diplomacy” eller en ”skuld-fälla” menar att Kina lurar fattiga stater för att skaffa sig geopolitiska fördelar. Ett förhållningssätt som kritiseras hårt av olika experter som bland annat menar att det är två parter som har ansvar i dessa skulder. Även de mottagande staterna måste ta ett ansvar i de belåningar de gör (Were, 2018). På liknande vis finns det antydningar på att Kina inte medvetet vill autokratisera eller sprida sin ideologi i och med policyn om ”non-interference”. Den kinesiska policyn går ut på att de inte ska blanda sig i länders inrikespolitik eller interna angelägenheter utan se investeringar som business och gemensamt gynnande. Detta för med sig en stor attraktionskraft för mottagande stater. Många afrikanska ledare välkomnar därav bistånd och investeringar från just Kina eftersom det finns löfte att slippa extern inblandning (Strange et al 2013).

I traditionellt bistånd och samarbete finns det ofta krav på mänskliga rättigheter och demokrati-mål när ett bistånd ges. Men i och med att Kina i sig är en icke transparent, korrupt, autokrati, har de inget intresse av värden såsom demokrati och mänskliga rättigheter. Detta i sig kan leda till en ökad korruption då ledare och högt uppsatta tjänstemän kan utnyttja biståndet till att stärka sin egen position (Hout, 2007; Molenaers, Dellepiane & Faust, 2015). Vissa experter hävdar även att biståndet kan komma att underminera internationella avtal så som Parisdeklarationen om biståndseffektivitet. Avtal som traditionella biståndsgivare är angelägna att hedra. Experterna menar att transparens, good governance och andra demokratiska värden i mottagande länder riskeras att skadas (Samy, 2010).

Trots att det kinesiska biståndet får utstå en del kritik finns det positiva effekter för mottagande stater. Dreher m.fl. (2017) finner exempelvis bevis på hur kinesiskt bistånd ökar den ekonomiska tillväxten. Detta samtidigt som de inte finner några bevis på påståendet om att närvaron skulle minska västerländska försök till ekonomisk tillväxt i samma stater (Dreher m.fl., 2017). Vidare finner även Martorano, Metzger och Sanfilippo (2020) bevis för att det kinesiska biståndet ökar det genomsnittliga antalet år av utbildning för medborgare i mottagande länder. De finner även en positiv effekt på barnadödligheten. Det kinesiska biståndet bidrar alltså även till att det dör färre barn (Martorano m.fl., 2020).

Även om dessa siffror tyder på en positiv utveckling har den kinesiska inblandningen även negativa effekter. I artikeln *Rouge Aid* argumenterar Moisés Naim för att auktoritärt bistånd underminerar traditionella utvecklingspolicys. Naim lyfter bland annat ett exempel där Världsbanken ställt krav på Nigeria där det behöver ske reformer kring korruption för att de ska få låna ut pengar till en ny järnväg. Istället svepte Kina in och erbjöd att bygga en helt ny järnväg utan krav, villkor eller reformer (Naim, 2007). Hernandez (2017) finner även bevis för att Världsbanken har lägre krav och färre villkor till länder som redan får in finansiering från Kina. Samma reaktion eller effekt sker inte gällande traditionella givare (Hernandez, 2017). Detta blir en tydlig indikator på att det kinesiska kapitalet underminerar möjligheter att, genom extern påverkan, initiera institutionella reformer i mottagarländerna.

Gällande korruption, påvisas kinesiskt bistånd ha en negativ effekt på den lokala korruptionen både i studien som Brazys, Elkind och Kelly (2017) gör och i studien som Isaksson och Kotsadam (2018) gör. Isaksson och Kotsadams lyfter ekonomiska incitament och normativ överföring som anledningar till sambandet. De ekonomiska incitamenten i den kinesiska inblandningen påverkar, ger fördelar och bra kostnader för att driva korrupt aktivitet. Samtidigt kan de accepterade normer som Kina har kring korruption föras över till mottagande landet. Detta leder i sin tur till att i de lokala områdena, där kinesiska projekt och verksamheter befinner sig, ökar nivån av korruption. Själva närvaron av projekten ger alltså bränsle till korruptionen (Isaksson och Kotsadam, 2018). Brazys m.fl (2017) finner liknande resultat men lägger även till en ytterligare aspekt i diskussionen. Nämligen att de finner bevis för att Världsbankens projekt minskar korruptionsnivån så länge inte det finns ett närliggande

kinesiskt projekt, då försvinner Världsbankens effekt (Brazys m.fl., 2017). Med andra ord finner de att kinesiskt bistånd, utöver att underminera möjligheterna för institutionella reformer (Hernandez,2017), även kan underminera biståndsgivares försök till att minska korruption.

Ytterligare bevis för korruption kopplat till kinesiskt bistånd finner Dreher m.fl. (2019) i deras artikel där de undersöker hur mycket av det kinesiska biståndet som går till födelseregionen för afrikanska ledare. Deras resultat tyder på att födelseregioner för politiska ledare i Afrika får en väsentligt större del av det kinesiska biståndet. Denna effekt är dessutom ännu större när ett det är ett verkställande val på gång i landet. Ingen sådan effekt hittades när de gjorde samma undersökning fast med Världsbankens bistånd (Dreher m.fl., 2019). Afrikanska ledare kan alltså, med tillåtelse från Kina, föra en korrupt politik där en mindre grupp gynnas på allmänhetens bekostnad. Området med störst effekt och behov kan bortses från vilket delvis är orättvis, och som tidigare nämnt ger det även dåliga konsekvenser för levnadsstandard, livslängd och ekonomisk utveckling i landet.

Relaterat till möjligheterna att motverka korruption, kommer Ping, Yang och Chang (2020) fram till att kinesiska biståndsprojekt är skadliga för det horisontella ansvarsutkrävandet. Möjligheter för den lagstiftande och dömande makten att kontrollera den exekutiva makten påverkas alltså negativt. Detta grundar sig i att avsaknaden av villkor som främjar god samhällsstyrning och demokratifrämjande leder till att effekterna på statliga institutioner blir negativa eller icke positiva. De finner däremot ingen påverkan på det vertikala ansvarsutkrävandet, alltså ansvarsutkrävandet mellan folket och staten. Denna skillnad menas bero på rösträtten och politikernas press att svara på väljares preferenser. För att minska det vertikala ansvarsutkrävandet hade befintliga politiker egentligen behövt underminera valinstitutioner vilket är en svårare handling (Ping, Yang och Chang, 2020).

2.2 Vad är korruption?

Andrei Shleifer och Robert Vishny (1993) identifierar och definierar korruption i offentlig sektor som när statliga tjänstemän för egen vinning säljer statlig egendom. De ger exempel på när myndigheter tar emot mutor för specifika tillstånd. Tjänstemän kan exempelvis ta emot en avgift som de stoppar i egen ficka trots att det är staten som äger det dem säljer. (Shleifer & Vishny, 1993). Korruption kan dock även inta olika former av skepnader som också kan ge

olika samband. Det är exempelvis en stor skillnad mellan topp-politiker som säljer av naturresurser och en lärare som tar emot mutor för högre betyg. Skillnaden mellan dessa två bör också förväntas ge olika konsekvenser och påverkas av olika faktorer. Detta kan ses som en distinktion mellan ”petty corruption” och ”grand corruption”. Petty corruption ses som när personer med lägre offentliga positioner tar emot mindre transaktioner. Detta medan grand corruption pågår i de högre lagren av staten och regeringen som handlar om större offentliga projekt (Mashali, 2012).

2.3 Vad är bistånd?

OECD:s Official Development Assistance (ODA) brukar ses som den officiella definitionen för utvecklingsbistånd. För att ett bistånd ska klassificeras som ODA behöver vissa specifika mål, som handlar om ekonomisk utveckling och utveckling av välfärd, uppfyllas. (OECD, 2020). Det går dock att föra en diskussion om bistånd måste knytas ned till smala och snäva mål. Det kinesiska biståndet handlar sällan om direkta överföringar i form av pengar utan snarare om olika fullständiga investeringsprojekt samt biståndet av material, varor och även mänskliga resurser (The State Council, 2014). Bygandet av exempelvis sjukhus, järnvägar och annan infrastruktur kan antas ha en positiv inverkan på länders utveckling av ekonomi och hälsa. Därav skulle även detta kunna gå under en definition av bistånd eftersom det kan bistå mottagande staters utveckling.

2.4 Teori

Med tidigare forskning i beaktning anser jag att det finns goda skäl till ett antagande om att det kinesiska biståndet leder till en ökad Grand Corruption. Studier som Brazys m.fl. (2017), Naim (2007) och Hernandez (2017) pekar samtliga på att den kinesiska inblandningen lamslår traditionella biståndsgivers försök att motarbeta korrupcion. När exempelvis världsbankens anti-korrupsions försök kan förbises eller när de måste reglera sina villkor för att kunna hålla samma takt som Kina, minskar pressen på de mottagande staterna. Givet att det kinesiska biståndet gör det svårare att få till institutionella reformer, exempelvis sådana som ska motverka korrupcion, bör vi kunna se en ökning av Grand Corruption. De indikationer som finns om att Kina inte bryr sig om demokratiska värderingar och att motarbeta korrupcion bör ses som problematiska och skadliga för korrupsionsnivåer. Anledningen till detta skulle kunna grunda sig i policyn om ”non-interference”. Denna möjliggör bland annat att Kina att få tillgång till mer naturresurser och koncessioner.

Isaksson och Kotsadam (2018) pekar vidare på hur ekonomiska incitament och normativ överföring kan spela en stor roll när det kommer till den lokala korruptionen. Detta kan även förväntas spela en roll när det kommer till Grand Corruption. I och med att det saknas kinesiska incitament som gör det svårt, olönsamt eller moraliskt fel att bedriva korruption finns det goda möjligheter för mellanhänder att ge sig själv privata fördelar. Den exekutiva makten kan med lägre risk för bestraffning eller avslöjade tjäna på korruption. Exempelvis genom att lägga pengar i sin egen ficka när de fördelar och budgeterar större projekt. Det här är något som kan ses i resultatet som Dreher m.fl. (2019) kommer fram till där afrikanska ledare har en tydlig tendens att fördela det kinesiska biståndet till deras födelseregioner.

När avsaknaden av villkor som främjar god samhällsstyrning och demokrati även skadar viktiga institutioner för demokratin, kan detta i sin tur öka korruptionsnivåer. Effekten som Ping m.fl. finner, är ett exempel på detta. Eftersom det kinesiska biståndet försämrar det horisontella ansvarsutkrävandet finns möjligheten för korruption och inte minst ”grand corruption” att öka. Den dömande- och lagstiftande maktens möjligheter till att kontrollera den exekutiva makten minskar. Detta skapar de rum, i det fördolda, som behövs för att en lönsam korruption ska kunna existera.

En oro för ett omvänt samband skulle kunna infinna sig. Alltså en möjlighet där Kina avsiktligt söker sig till länder som redan har dåliga statliga institutioner med en hög korruption och liknande. Wako (2017) kommer däremot med sin studie fram till att det inte finns någon långvarig institutionell homogenitet mellan de mottagande staterna. Detta tyder på att Kinas fördelning av projekt sker oberoende av mottagande staters institutionella kvalitet.

2.5 Hypoteser

En viktig utgångspunkt i min undersökning är att på två olika sätt mäta hur kinesiskt bistånd påverkar Grand Corruption. Det är delvis intressant att se hur den totala summan av dollar påverkar nivån men även totala antalet projekt kan vara väsentligt. Det ena behöver inte ge mer utslag än det andra, men det går att diskutera hur de två olika måtten kan ge olika förutsättningar för korruption. Många mindre projekt kanske exempelvis skulle kunna ge fler möjligheter att förskingra mer pengar än vad ett stort gör. Utifrån den redan anlagda teorin kan jag nu komma fram till två hypoteser:

Hypotes 1: Mer kinesiskt bistånd leder till en högre nivå av Grand Corruption.

Hypotes 2: Fler kinesiska biståndsprojekt leder till en högre nivå av Grand Corruption

3. Forskningsdesign

För att undersöka frågeställning och syfte på ett empiriskt vis kommer studien genomföras med en teoriprovande, statistisk analys. Den kommer granska relationen mellan Kinesiskt bistånd med nivån av Grand Corruption i Subsahariska-Afrika. En empirisk teoriprovande studie beskrivs av Esaiasson m.fl. (2017) som en undersökning vilken ska använda existerande teorier för att forma hypoteser som ligger till grund för undersökningen av materialet (Esaiasson m.fl., 2017:41). En teoriprovande studie kan med fördel göra en statistisk analys som metod. Detta framförallt när en större mängd data sammanfattas genom olika verktyg för att kunna se ett samband och en möjlig slutsats (Esaiasson m.fl., 2017:358). Min frågeställning kommer likt denna beskrivning kräva större mängder av data som ska jämföras mot varandra. Den statistiska analysen blir därför den mest lämpade metoden för undersökningen.

3.1 Operationaliseringar

En viktig del av min statistiska analys är att begrunda och göra en god operationalisering för att finna validitet. Validitet beskrivs av Esaiasson m.fl (2017) som ett översättningsproblem där en ska översätta formuleringar på teoretisk nivå till operationell nivå. För att undvika systematiska fel och för att hitta en korrekt bild av verkligheten använder min undersökning sig bland annat utav resonemangsvaliditet. Esaiasson m.fl (2017) beskriver detta som en strategi där en ställer sig på tidigare mer etablerade forskares axlar för att undersökningens verkan ska kunna sammanställas (Esaiasson m.fl, 2017:58-62).

3.1.1 Oberoende variabel

Eftersom Kina är en icke transparent stat och inte redovisar sina siffror på exempelvis bistånd till OECD är det en svår uppgift att hitta komplett data på deras bistånd. Tidigare forskning har dock använt sig utav olika datasätt försedda från Aiddata (se exempelvis: Ping m.fl., 2020 ; Brazys m.fl., 2017 ; Dreher m.fl., 2017 ; Dreher m.fl., 2019). Aiddata sammanställer officiella kinesiska projekt över hela världen, mellan åren 2000 och 2014. Detta gör dem

genom en metodologi kallad ”TUFF” där de bland annat finner information genom nyhetsrapporteringar, fältstudier från NGOs, kinesiska ambassader samt andra staters ministerier. Den samlade datan innehåller både siffror på officiellt utvecklingsbistånd med definitionen ODA, men även andra investeringsprojekt som inte kan klassas som utvecklingsbistånd, utan inkluderar även exempelvis infrastrukturprojekt (Aiddata, 2018).

För att mäta det kinesiska biståndet som är undersökningens oberoende variabel kommer jag vidare att använda mig utav just data försedd från Aiddata. Både hur mycket bistånd i pengar och hur många biståndsprojekt det handlar om, hämtas här ifrån. Jag finner inte någon anledning till att begränsa undersökningen till ODA-definierade utvecklingsprojekt. En bredare definition av bistånd kommer anläggas då all typ av kinesisk inblandning, enligt teorin, bör påverka nivån av Grand Corruption. Den exekutiva makten bör ha samma möjligheter att tillskansa sig resurser, på ett korrupt vis, oavsett om det rör sig om utvecklingsbistånd eller exempelvis ett annat typ av lån. Undersökningen kommer där av använda sig utav ett datasätt, hämtat från Aiddata, kallat ”All Flow Classes”. Detta innehåller siffror på alla officiella finansprojekt och investeringsprojekt, alltså inte bara de som officiellt kvalificerar sig som utvecklingsbistånd (Aiddata, 2018).

Det finns frågetecken i variabelns validitet. I och med Kinas icke transparens och icke existerande av redogörelse för siffror kan en inte räkna med att datan är hundra procent komplett. Det bör finnas biståndsprojekt som inte kommer med i min undersökning. Aiddata är dock en respekterad samt välanvänd källa som flertalet tidigare forskare använt sig utav. Även om det inte kan ses som en exakt bild av verkligheten, ses det enligt mig ses som en tillräckligt god indikation av den.

3.1.2 Beroende variabel

Isaksson och Kotsadam (2018) använder i sin lokala studie data insamlad av Afrobarometer. Datan bygger på lokala respondenter där de fått svara på deras uppfattning av korruption (Afrobarometer, 2021). Det är vidare även vanligt att använda sig utav Transparency Internationals index kallat *Corruption Perceptions Index*. Datan samlas här med hjälp av experter och affärsmän som räknar ut ett index på utnyttjandet av offentlig makt för personlig nytta (Transparency International, 2020).

Då de index som finns genom Afrobarometer, använder sig utav en uppfattning av korruptionen baserat på svar från respondenter, finns det en del brister. Det går exempelvis att ifrågasätta hur mycket lokalbefolkningen egentligen vet om hur mycket ”grand corruption” som pågår på elit-nivån. Även Transparency Internationals index skulle innebära komplikationer för den tänkta undersökningen. Detta då den inte gör någon distinktion av korruption utan ser bland annat både till mutor på offentliga tjänstemän, ansvarsutkrävande och transparens för att samla data (Transparency International, 2020).

För att fånga den beroende variabeln kommer följande undersökning istället använda sig utav ett index från V-Dem (Varieties of Democracies) kallat *Executive Corruption Index*. Genom mätningar och bedömningar från oberoende experter fokuserar och specificerar indexet korruptionsnivån på den exekutiva makten. Indexet mäter både hur mycket medlemmar av den exekutiva makten byter tjänster mot mutor och kickbacks samt hur mycket de missbrukar offentliga medel exempelvis genom stöld eller förskingring för en personlig eller familjär vinning (V-Dem Institute, 2017). Genom att fokusera på den exekutiva makten fångar indexet enligt mig Grand Corruption på ett korrekt sätt. Det mäter de högre lagren av regeringen och staten vilket är fokus för min undersökning. I och med att det på ett lämpligt vis är det enda indexet som fokuserar på detta, ger det undersökningen sin bästa möjliga validitet.

3.1.3 Kontrollvariabler

Även om ett samband skulle finnas mellan mina valda variabler finns det fortfarande chans till att andra faktorer påverkar resultatet. För att finna en bättre validitet och närma sig kausalitet kommer undersökningen använda sig utav olika faktorer som kontrollvariabler.

Det finns inte en existerande konsensus bland forskare kring exakt vad som korrelerar med korruption. Däremot finns det exempel på tidigare studier som visar att korruption reduceras av ekonomisk utveckling och tillväxt, demokratinivå samt pressfrihet (Paldam, 2002; Myerson, 1993; Brunetti & Weder, 2003).

Den ekonomiska utvecklingen kontrolleras delvis genom ett index som mäter BNP per capita. Eftersom forskning dock visar att det är den ekonomiska utvecklingen som ger effekt kommer det även kontrolleras för ett index som mäter tillväxten av BNP. Båda indexen tillhandhålls av The Maddison Project Database (2018). Nivån av demokrati kommer kontrolleras genom ett index från V-Dem kallat Electoral Democracy Index (EDI). Många index som mäter

demokratnivåer inkluderar styrkan i demokratiska institutioner och nivåer av korruption när de mäter demokrati för att få en helhetsbild. Detta skulle motarbeta mitt syfte eftersom jag vill se effekten på just korruption. Istället komponerar EDI ned fokuset till att mäta hur fria och rättvisa valen är (V-Dem Codebook, 2021). Pressfriheten kontrolleras genom V-Dems *Freedom of Expression index*.

3.2 Begränsningar av data

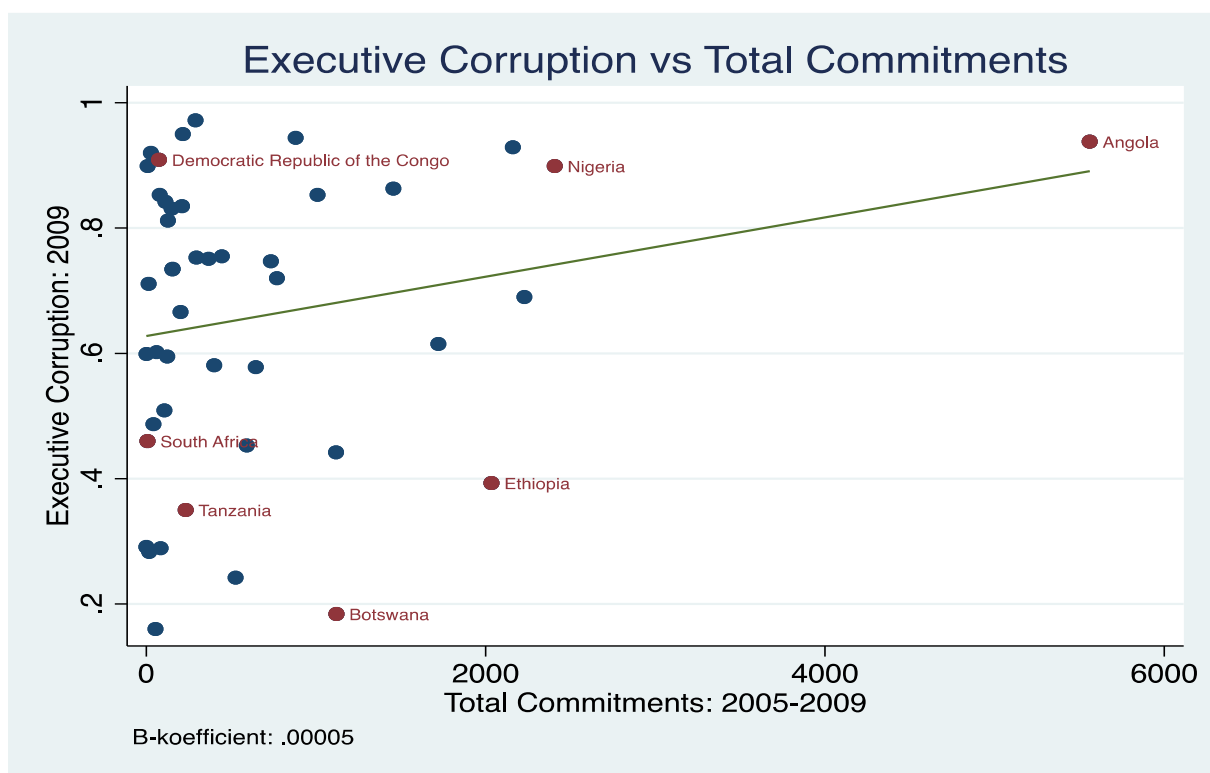
Eftersom datan från Aiddata är begränsad till åren 2000–2014 begränsas även nivån av Grand Corruption till dessa år. Avgränsningen är tydlig men lämnar en del problem för undersökningen. Vi kan delvis inte se samband från innan sekelskiftet då Kina hade mindre biståndsprojekt igång. Med dessa år kan vi egentligen inte heller undersöka hur sambandet ser ut under Xi Jingpings era. Både den oberoende och beroende variabeln bearbetas även ned till att fokusera på Sub-Sahariska länder. Jag lutar mig mot definitionen som FN:s utvecklingsprogram gör utav Sub-Sahariska Afrika. Denna lämnar 45 stycken land-observationer per år, innan 2011, och 46 stycken efter att Syd Sudan blir en självständig stat (UNDP Africa, 2021). Avgränsningen till Sub-Sahariska Afrika görs då det är en region med stor variation av både korruptionsnivåer och kinesiskt bistånd. Det finns även en stor variation av demokratnivåer vilket gör det till en intressant och väsentlig avgränsning. I resultatet som är bivariat görs även en inkludering av alla biståndsprojekt under en femårsperiod. Detta görs för att låta biståndet hinna ge utslag på korruptionsindexet samt för att ge oss en bättre, robust överblick hur kontinuerlig den kinesiska inbladningen är i landet.

4. Resultat och analys

4.1 Bivariat samband

Ett bivariat samband ger oss en god överblick mellan de två olika variablerna. Här kan vi se de statistiska mönstren som existerar mellan hur mycket bistånd olika stater tar emot och dess nivå av Grand Corruption. Kan vi se tydliga skillnader mellan länder som tar emot mer bistånd än andra?

Figur 1.



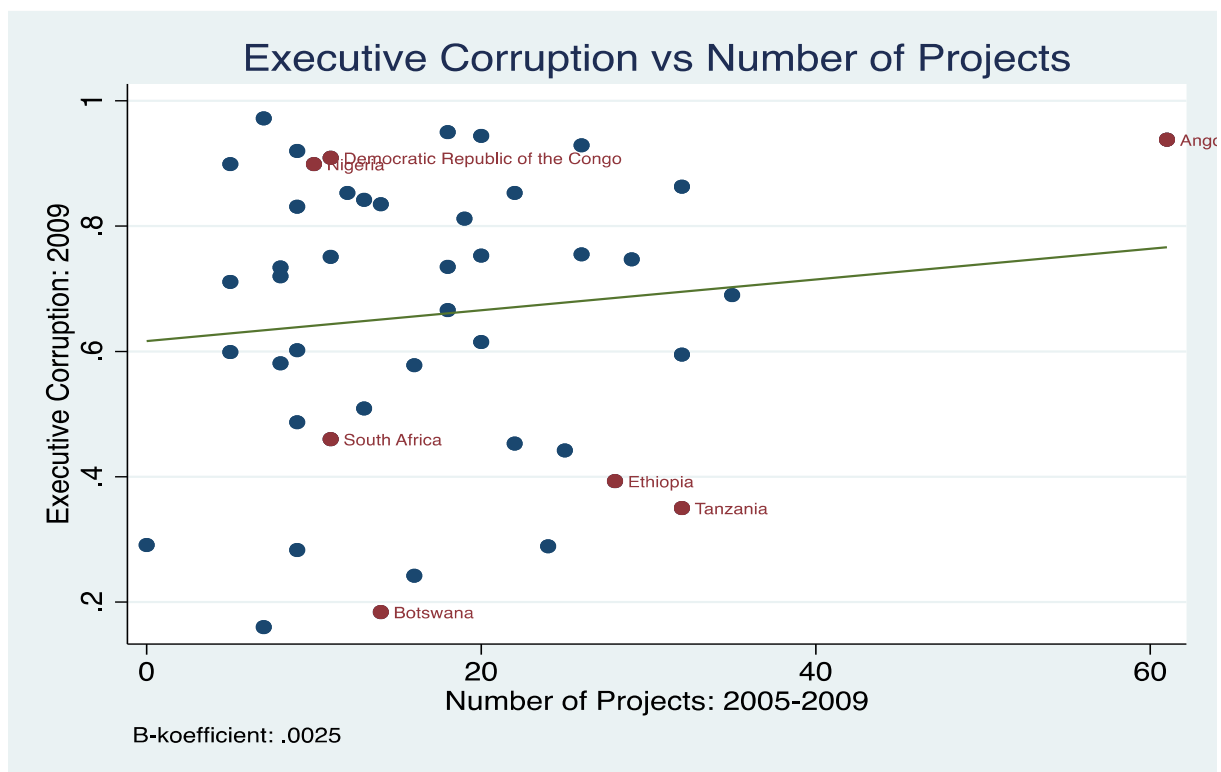
Kommentar: Högre värde av "Executive corruption" betyder en högre nivå av korruption. "Total Commitments" beskriver hur många miljoner bistånd en stat tagit emot.

De sub-sahariska staternas totala mottagande av kinesiskt bistånd mellan 2005 och 2009 påvisar ett positivt samband med exekutiva korruptionen år 2009. En viktig detalj att komma ihåg är att indexet på Grand Corruption mäts på en skala 0-1 vilket gör en eventuell effekt är högre än vad en kan tro vid första anblick på koefficienten. En miljon dollar mer i bistånd visar en ökning på .00005 på den exekutiva korruptionsnivån. Eftersom många stater tar emot mycket mer bistånd än bara en miljon kan koefficienten vara missvisande. En ökning på en miljard i bistånd skulle exempelvis betyda en ökning på .05, vilket är ett halvt steg på y-axeln. Det finns några länder som trots sitt ganska höga mottagande av bistånd har en låg exekutiv

korruption. Botswana är det bästa exemplet på detta. Även Etiopien och Tanzania ligger relativt lågt. Angola är även ett land som ganska rejält sticker ut eftersom de tar emot nästan det dubbla av exempelvis Nigeria.

Detta var det bivariata sambandet av det totala biståndet när vi räknar det i pengar. Men hur ser det ut om en gör lika dant fast använder det totala antalet av projekt som oberoende variabel? Finns det en korrelation mellan antalet kinesiska biståndsprojekt och Grand Corruption?

Figur 2.



Kommentar: Högre värde av "Executive corruption" betyder en högre nivå av korruption. "Number of Projects" beskriver hur många biståndsprojekt Kina haft i det landet under angivna år.

Resultatet som vi ser i *figur 2* visar också en relativ korrelation fast en mindre sådan. Ett kinesiskt projekt är relaterat med med en högre nivå av exekutiv korruption med cirka .002. Etiopien och Tanzania är återigen två avstickare som trots många projekt håller sig på en låg nivå. Ett annat självklart land som sticker ut igen här är Angola som har avsevärt många fler projekt än något annat land.

Nästa steg i min undersökning blir vidare att testa alternativa förklaringar till Grand Corruption, genom en regressionsanalys. Som tidigare nämnt kontrollerar regressionsanalysen för BNP per capita, elektoral demokrati och pressfrihet. Det finns tyvärr inte data för kontrollvariablerna på alla länder. Dessa räknas därav bort ur de slutgiltiga värdena.

Tabell 3

	(1)	(2)	(3)	(4)
	Grand Corruption	Grand Corruption	Grand Corruption	Grand Corruption
Bistånd	0.0000473 (0.000035)	0.0000643 (0.000036)	0.0000321 (0.000031)	0.0000309 (0.000031)
BNP per capita		-0.143 (0.0842)	-0.0708 (0.0725)	-0.0475 (0.0727)
Elektoral demokrati			-0.730*** (0.174)	-1.103*** (0.291)
Pressfrihet				0.364 (0.231)
_cons	0.628*** (0.0410)	1.099*** (0.283)	1.212*** (0.238)	1.061*** (0.252)
<i>N</i>	45	42	42	42
<i>R</i> ²	0.042	0.111	0.393	0.432
adj. <i>R</i> ²	0.019	0.065	0.346	0.370

Standard errors in parentheses

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

Tabell 4

	(1)	(2)	(3)	(4)
	Grand Corruption	Grand Corruption	Grand Corruption	Grand Corruption
Projekt	0.00246 (0.00322)	0.00278 (0.00341)	0.000653 (0.00280)	0.00124 (0.00275)
BNP per capita		-0.000001 (0.000002)	-0.000001 (0.000001)	0.000001 (0.000001)
Elektoral Demokratii			-0.790*** (0.171)	-1.198*** (0.287)
Pressfrihet				0.420 (0.241)
_cons	0.616*** (0.0649)	0.611*** (0.0738)	1.013*** (0.106)	0.900*** (0.122)
<i>N</i>	45	42	42	42
<i>R</i> ²	0.013	0.017	0.370	0.418
adj. <i>R</i> ²	-0.010	-0.034	0.321	0.355

Standard errors in parentheses

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

De två olika regressionsanalyserna kontrollerar de scatterplotsen vi tidigare tidigare tittade på. I båda tabellerna kollar vi som tidigare på den sammanlagda summan av bistånd mellan 2005-2009 ställt mot nivån av Grand Corruption 2009. I tabell 3 kan en succesiv minskning bevitnas när en kontrollerar bort för de alternativa förklaringarna och slutgiltigen landar koefficienten på cirka .0017. Det finns alltså inget tydligt samband och den eventuella

effekten uppnår inte signifikans. I *tabell 4* kontrolleras istället sambandet mellan antal kinesiska projekt och Grand Corruption. Vi ser att koefficienten minskar till ca .001 och vi har fortfarande ingen statistisk signifikans. Denna koefficient gäller ju dock för ett projekt. Ofta har mottagande länder flera projekt igång samtidigt vilket skulle kunna argumentera för att det finns möjlighet till en form av större samband.

De samband jag hittills tittat på grundar sig på mellanlandskorrelation och blir ett tvärsnitt i tid där olika länder jämförs mot varandra. Detta säger dock inte så mycket hur varje lands nivå av Grand Corruption påverkas av det kinesiska biståndet, och framförallt inte över tid.

4.2 Time Series Analysis

Nästa steg i undersökningen blir således att kolla hur varje land påverkas över tid. Detta med hjälp av paneldata och "fixed-effects-modeller" som mäter mellan åren 2000–2014. För att genomföra detta har jag laggat och summerat den oberoende variabeln. Både den totala summan av biståndet och den totala summan av hur många projekt som ägt rum. Datan har blivit laggad över två år. Modellen testar därmed effekten av summan av kinesiska investeringar de tre föregående åren, på Grand Corruption. Istället för att kontrollera för BNP per capita, använder jag mig istället för indexet som kontrollerar ett lands BNP:s tillväxt. Detta för att vi nu ser på datan över tid och ökning eller sänkning av BNP senaste året blir relevant. De andra kontrollvariablerna förblir desamma.

Tabell 5

	(1)	(2)	(3)	(4)
	Grand Corruption	Grand Corruption	Grand Corruption	Grand Corruption
Bistånd	-0.000003 (-0.71)	-0.000003 (-0.58)	-0.000002 (-0.39)	-0.000003 (-0.76)
BNP tillväxt		-0.170** (-2.84)	-0.143* (-2.42)	-0.0403 (-0.71)
Elektoral demokrati			-0.205*** (-4.09)	-0.0131 (-0.25)
Pressfrihet				-0.553*** (-8.34)
_cons	0.656*** (196.57)	0.658*** (171.37)	0.748*** (33.53)	1.026*** (26.12)
N	524	505	505	505

Standard errors in parentheses

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

Tabell 6

	(1)	(2)	(3)	(4)
	Grand Corruption	Grand Corruption	Grand Corruption	Grand Corruption
Projekt	-0.000430 (-0.78)	-0.000237 (-0.42)	0.000181 (0.32)	0.000462 (0.87)
BNP tillväxt		-0.167** (-2.75)	-0.147* (-2.46)	-0.0500 (-0.88)
Elektoral demokrati			-0.209*** (-4.10)	-0.0218 (-0.41)
Pressfrihet				-0.555*** (-8.36)
_cons	0.659*** (113.77)	0.659*** (110.31)	0.748*** (33.49)	1.026*** (26.13)
N	524	505	505	505

Standard errors in parentheses

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

Med hjälp av fixed-effects kan vi nu se två nya tabeller som beskriver sambandet över tid. Förhållandet mellan det totala biståndet och Grand Corruption som ses i *tabell 5* får en negativ effekt och utan kontrollvariabler är sambandet signifikant men med dem försvinner den. Sambandet ökar dock med kontrollvariablerna och får tillslut en koefficient på cirka -.0005, vilket inte säger särskilt mycket. I *tabell 6* ser vi även här en ett negativt samband men utan signifikans. Med kontrollvariabler ökar dock sambandet till att sluta med en positiv koefficient. Denna är dock också minimal och ett biståndsprojekt kan tolkas ge en ökning på cirka .0005 av Grand Corruption.

5. Slutsatser

5.1 Det kinesiska biståndets effekt på Grand Corruption

Uppsatsen inledande och huvudsakliga fråga var: "Leder kinesiskt bistånd, riktat mot Sub-Sahariska Afrika, till en ökad Grand Corruption?". När mitt resultat knyter an till syftet och frågeställningen blir svaret ganska tydligt. Å ena sidan visar den bivariata undersökningen på ett någon form av samband där både total summa av bistånd och biståndsprojekt korrelerar med Grand Corruption. Å andra sidan är inte resultatet signifikant och vi kan med hjälp av tidsserieanalysen anta att det potentiella sambandet framförallt berodde på en mellanlandsvariation. Detta eftersom de olika länderna har väldigt olika nivåer av både bistånd och korruptionsnivå.

Jag finner alltså inte något stöd för min teori eller mina hypoteser. Men även om mitt resultat inte gav något stöd, betyder det inte att teorin ska förkastas. Återigen bör vi kunna se effekt på Grand Corruption när demokratiska reformer, som bland annat ska motverka korruption, lamslås och horisontellt ansvarsutkrävande minskar. Men varför blev så inte fallet mitt resultat?

Det finns en del möjliga felkällor. Till en början kan en ifrågasätta om undersökningens validitet är tillräcklig. Vi kan bland annat anta att datan från Aiddata inte är komplett vilket kan ge en skev bild av verkligheten. Det går även ifrågasätta indexet för den exekutiva nivån. Även om V-Dem och dess index får och bör tolkas som legitima kan det ändå vara svårt att fånga den exekutiva korruptionen. Rimligtvis bör det även bli svårare för experter att fånga korruption desto mer korruption ökar. Majoriteten av de länder jag använt mig av har också redan en hög nivå av korruption. Det finns även många anledningar till varför korruption ökar och sjunker och detta kan se väldigt olika ut i olika kontexter. Exempelvis kunde vi i *figur 1* och i *figur 2* se att det var stora skillnader mellan Angola och Botswana både i mottagandet av bistånd och i nivå av Grand Corruption. Att generalisera länder som har olika nivåer av både korruption och mottagande av bistånd har många komplikationer.

Vidare kan en även ifrågasätta om begränsningen av datan är gjord på rätt sätt. Jag har använt mig av datasetet "All Flow Classes" där alla typer av projekt räknas med. Alltså allt ifrån att Kina skänkt skrivmaskiner till en skola till att de byggt stora idrotts-arenor eller järnvägar. Även om de flesta projekten är av den större genren kan det ses som problematiskt att minde

donationer kommer med i resultatet. Detta då den exekutiva makten troligtvis inte berörs av dessa.

5.2 Framtida forskning

Jag tror att denna studie kan bygga en förståelse och lägga en grund inför framtida forskning på området och som jag tidigare nämnt bör det finnas ett samband även om jag inte funnit det ännu. En tydlig framtida spaning är att just rikta in datan ytterligare på vad som kan påverka Grand Corruption. En skulle kunna fokusera på endast en eller ett antal sektorer som har en större och rimligare chans att beröras av den exekutiva makten. Energiprojekt och infrastrukturprojekt är två exempel som skulle kunna vara intressanta att undersöka. En framtida studie skulle kunna koda om olika typer av biståndsgrupper som kan påverka Grand och Petty Corruption. En skulle även kunna sätta en form av minimumgräns för hur mycket pengar ett projekt måste bidra med för att få räknas med i resultatet. Ett projekt med mer inblandade pengar skulle kunna tänkas skapa mer fokus och möjligheter för den exekutiva makten att ägna sig åt korrupta handlingar.

En annan möjlighet till framtida forskning är att göra en jämförande fallstudie mellan två länder. Att jämföra alla afrikanska länder mot varandra har sina komplikationer. Istället kan en leta efter två länder där det ena garanterar en stor kinesisk inbladning och det andra en mindre kinesisk inbladning. Detta skulle skapa goda förutsättningar för att bejaka teorin. Exempelvis vet vi efter denna undersökning att Nigeria är ett land med mycket kinesiska projekt. Detta samtidigt som byggandet av järnvägen har fått negativa konsekvenser för korruptions-reformer. Det vore därför exempelvis intressant att jämföra Nigeria med ett annat land som kanske fått en järnväg byggd av Världsbanken.

Förhoppningsvis kan vi även se en framtida positiv utveckling av transparensen för kinesiska projekt världen över. Även om vi inte idag ser att den utvecklingen på Kina som stat, finns det andra aktörer som kan bidra till detta. Aiddatas projekt och rapportering öppnar nya vägar och i framtiden kan siffror från senare delen av "10-talet" bli aktuella. Dessa siffror hade varit väldigt viktiga och relevanta för att förstå utvecklingen av kinesiskt bistånd samt hur dess påverkan på afrikanska institutioners ser ut. Med en mer utvecklade data hade vi kunnat börja fråga oss hur Xi Jingpings era, med BRI och ett mer auktoritärt Kina, påverkar länder som de har biståndsprojekt i.

Referenser

Böcker

Brown, D. E. (2012). *Hidden Dragon, Crouching Lion: How China's advance in Africa is underestimated and Africa's potential underappreciated*. Strategic Studies Institute, US Army War College.

Esiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Towns, A., & Wängnerud, L. (2017). *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 5. uppl. Stockholm: Norstedts Juridik.

Vetenskapliga artiklar

Alden, C. (2005). China in Africa. *Survival*, 47(3), 147-164.

Brazys, S., Elkink, J. A., & Kelly, G. (2017). Bad neighbors? How co-located Chinese and World Bank development projects impact local corruption in Tanzania. *The Review of International Organizations*, 12(2), 227-253.

Brunetti, A., & Weder, B. (2003). A free press is bad news for corruption. *Journal of Public Economics*, 87(7-8), 1801-1824.

Dreher, A., Fuchs, A., Hodler, R., Parks, B. C., Raschky, P. A., & Tierney, M. J. (2019). African leaders and the geography of China's foreign assistance. *Journal of Development Economics*, 140, 44-71.

Dreher, A., Fuchs, A., Parks, B., Strange, A., & Tierney, M. J. (2017). Aid, China, and growth: Evidence from a new global development finance dataset.

Hernandez, D. (2017). Are "new" donors challenging World Bank conditionality?. *World Development*, 96, 529-549.

Hout, W. (2007). *The politics of aid selectivity: Good governance criteria in World Bank, US and Dutch development assistance* (Vol. 60). Routledge.

Isaksson, A. S., & Kotsadam, A. (2018). Chinese aid and local corruption. *Journal of Public Economics*, 159, 146-159.

Mashali, B. (2012). Analyzing the relationship between perceived grand corruption and petty corruption in developing countries: case study of Iran. *International Review of Administrative Sciences*, 78(4), 775-787.

Martorano, B., Metzger, L., & Sanfilippo, M. (2020). Chinese development assistance and household welfare in sub-Saharan Africa. *World Development*, 129, 104909.

Molenaers, N., Dellepiane, S., & Faust, J. (2015). Political conditionality and foreign aid. *World Development*, 75, 2-12.

Myerson, R. B. (1993). Effectiveness of electoral systems for reducing government corruption: a game-theoretic analysis. *Games and economic behavior*, 5(1), 118-132.

Naim, M. (2007). Rogue aid. *Foreign policy*, (159), 96.

Paldam, M. (2002). The cross-country pattern of corruption: economics, culture and the seesaw dynamics. *European Journal of Political Economy*, 18(2), 215-240.

Ping, S. N., Wang, Y. T., & Chang, W. Y. (2020). The Effects of China's Development Projects on Political Accountability. *British Journal of Political Science*, 1-20.

Shleifer, A., & Vishny, R. (1993). Corruption. *The Quarterly Journal of Economics*, 108(3), 599-617.

Strange, A., Park, B., Tierney, M. J., Fuchs, A., Dreher, A., & Ramachandran, V. (2013). China's development finance to Africa: A media-based approach to data collection. *Center for Global Development Working Paper*, (323).

Samy, Y. (2010). China's aid policies in Africa: Opportunities and challenges. *The Round Table*, 99(406), 75-90.

Wako, H. A. (2018). Aid, institutions and economic growth in sub-Saharan Africa: Heterogeneous donors and heterogeneous responses. *Review of Development Economics*, 22(1), 23-44.

Were, A. (2018). Debt trap? Chinese loans and Africa's development options.

Hemsidor

Afrobarometer. (2021) *Surveys and methods* Hämtad 2021-05-11 från: <https://afrobarometer.org/surveys-and-methods>

Aiddata. (2018) *AidData's Geocoded Global Chinese Official Finance, Version 1. 1. 1* Hämtad 2020-05-01 från: <https://www.aiddata.org/data/geocoded-chinese-global-official-finance-dataset>

Council on Foreign Relations. (2020) *China's Massive Belt and Road Initiative*. Hämtad 2021-04-15 från: <https://www.cfr.org/backgrounder/chinas-massive-belt-and-road-initiative>

OECD. (2020) *Official Development Assistance (ODA)*. Hämtad 2021-04-25 från: <https://www.oecd.org/dac/financing-sustainable-development/development-finance-standards/official-development-assistance.htm>

Groningen Growth and Development Centre. (2018) *Maddison Project Deatebase 2018*. Hämtad 2021-05-11 från: <https://www.rug.nl/ggdc/historicaldevelopment/maddison/releases/maddison-project-database-2018>

State Council (2014). White Paper on China's Foreign Aid. Beijing, China: Xinhua/Information Office of the State Council. Hämtad 2021-05-11 från: http://english.gov.cn/archive/white_paper/2014/08/23/content_281474982986592.htm

Transparency International. (2020) *Reaserch*. Hämtad 2021-04-19 från:
<https://www.transparency.org/en/research>

UNDP Africa. (2021) *About Sub-Saharan Africa*. Hämtad 2021-05-15 från:
<https://www.africa.undp.org/content/rba/en/home/regioninfo.html>

Övriga källor

V-Dem institute. (2017) *Measuring Corruption in Sustainable Development Target 16.5 with V-dem Data*

V-Dem Insititute. (2021) *Codebook*